

Židům

7. kapitola 2. Část

(Církevní řád)

¹ Bůh vám žehnej. Duce je tady. Myslím si, že na začátku sem přineseme malé dítě, Doc mi o tom řekl před několika minutami, (je to můj tělesný bratr), protože rodiče si přejí požehnat dítě. A tak, jestliže jsou zde nějaké matky se svými nemluvnátky a chtěly by je přinést před Pána k požehnání, rádi to teď uděláme; ať přijdou a přinesou ty své maličké.

² Nuže, mnozí lidé je přinášejí (jak tomu říkají) ke křtu. Tak to dělají v Metodistické církvi a tuším, že i Nazarejci, nejsem si zcela jist. Myslím si, že to je věc, kvůli které se rozdělili, ohledně křtu nemluvnat; Nazarejci a Svobodní metodisté. Ale každopádně někteří z nich dělají to a ti druzí ono. Ale někteří z nich je polévají vodou, někteří je pokropí. Ale my se snažíme držet Bible tak důkladně, jak to jen víme. Nuže, v Bibli není nic napsáno o tom, že by dítě mělo být pokropeno. Stejně tak není v Bibli žádná zmínka o jakékoliv osobě, aby byla pokropena. To není podle Písma; je to nařízení Katolické církve.

Matouš 19:14; Marek 10:14; Lukáš 18:16

³ Ale oni tehdy malá nemluvnátka k Ježíšovi přinášeli. A my Ho reprezentujeme; my chceme dělat přesně to, co dělal On. On na ně vložil své ruce, požehnal je a řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně, protože takovým patří nebeské království.“ A my v té praxi zde v této modlitebně, pokračujeme a snažíme se naplnit podstatu Bible zasvěceným způsobem, jak nejlépe to umíme.

⁴ Tak tedy jestliže maminka nebo některé maminky mají svá nemluvnátka, která chtějí přinést k požehnání, zatímco sestra Gertie bude hrát nápěv písně „Přineste je“ nu, můžete přijít sem k oltáři. Bratr a já sejdemě dolů, abychom zasvětili ty malé dítky Pánu. V pořádku.

(Požehnání dětí.)

⁵ Děkuji, sestro Gertie. To je velice hezké. Kolik z vás miluje malé děti? Pokud ne, pak s vámi není něco v pořádku, opravdu s vámi není něco v pořádku.

⁶ Nuže, teď, dnes večer, chceme přistoupit k těm zbývajícím bohoslužbám. My... Proto jsem na to místo dnes večer opět přišel. Obvykle v těch dnech, když míváme uzdravovací bohoslužby, zůstává mi na to pouze jeden den a to mne uvádí do rozpaků. Vy si to nedokážete představit. A zde na domácí půdě je to ještě dvakrát horší, než kdekoliv jinde.

⁷ A omlouval jsem se za tu velikou chybu, kterou jsem dnes ráno udělal. Ale nazlobilo mě, když Bill přišel ke mně a řekl, že nemohl sehnat dostatek lidí, kterým by mohl dát modlitební lístky. Podařilo se mu rozdat jen dvanáct či čtrnáct a on měl... nikdo neměl zájem o modlitební lístek. Domnívám se, že všechno bylo v pořádku. Tak tedy, kvůli tomu jsem vůbec neuvažoval... A pak, když jsem začal vyvolávat tyto modlitební lístky, myslel jsem, že je budu mít všechny, deset nebo dvanáct nebo kolik jich bylo rozdáno, vyvolal jsem je, dostal jsem se k určitému číslu a nikdo se na to neozval. A volal jsem, ale bez odpovědi. Nešlo mi to do hlavy, dokud mi nezatelefonovala paní Woodsová a neřekla: „Bratře Branhame, Billy vezme ty lístky a zamíchá je dohromady, a pak je rozdává.“ On ho mohl mít u sebe (číslo tři, že ano?) číslo tři mu mohlo zůstat klidně v kapse.

⁸ Jistě, on obvykle rozdává všech padesát. Když je přinese před lidi, on je prostě smíchá dohromady. A tak všichni... To není tak, že někdo řekne: „Dej mi číslo jedna.“ Nemusíme vůbec začínat od jedničky. Můžeme začínat číslem padesát, (to nevíme) nebo naopak. Můžeme začít od osmičky a pak pokračovat dál. Můžeme začít od dvacítky a pokračovat dál. My to dopředu nevíme. Ale on to prostě smíchá a pak to rozdává lidem, jak si přejí. A já jsem to nevezl dnes ráno v úvahu. Mohl jsem vyzvat ještě čtyři nebo pět dalších, ale oni tam nemuseli být, protože oni mohli mít číslo dvacet nebo třicet, vidíte. Ale Pán to vyřešil, ale s tím není spojený takový tlak, jak je tomu obvykle mimo domov. A snad se již nikdy více o to nebudu pokoušet, ale...

⁹ Ale nedávno jsem prosil Pána, zda by nám nedal prožít nějaké dobré shromáždění a slíbil jsem, že Její o to nebudu více žádat, protože to bylo velice obtížné, a je to také v rozporu s Písmem, rozumíte. Dělá mi to značné těžkosti, protože když si toto uvědomím, znamená to pro mě prohru, ještě než začnu; rozumíte, jsem poražen předtím, než začnu.

¹⁰ V každém případě mi dnes odpoledne někdo telefonoval. Paní Woodsová taky někdo volal a bylo řečeno, že někdo dnes ráno byl ve sboru vyvolán; týkalo se to velice, velice nemocného muže, který přišel

ke Kristu dnes odpoledne — ten muž, který přišel ke Kristu, byl velice nemocen.

11 A ještě jedna věc; paní Woodsová mi řekla, že jsem měl rozhovor s její sestrou, starší sestrou a že jsem byl jednou u ní doma na večeři... nebo na obědě, kdesi v Kentucky. A Všemohoucí Bůh věděl, že já jsem tuto ženu neznal. Rozumíte, je to tak, prostě... Vidění jsou svrchovaná! My nikdy nevíme, jak proběhnou a co se může stát. Záleží to prostě na Bohu, co a jak se stane. Ale já, když jsem na ně čekal... a čekal, uvědomil jsem si...

12 A onoho dne, když tu byla tato mladá dívka, která měla přijít kvůli rozpoznání, které jsem ne... Vidíte, kdyby to Bůh dal celému světu, to by bylo znamenité; ale kdyby to udělal, pak by to bylo v rozporu s tím, co mi řekl před několika lety tam na druhé straně ulice, vidíte. A my jsme chtěli mít ohledně toho jistotu, že to je pravdivé a dovolit církvi, těm, kteří zde byli, aby to viděla. A tak jsem telefonoval paní Snydersové. Sestře Snydersové, ona je někde tady; je trochu nedoslýchavá. A ta malá paní mluvila tiše a řekla: „Ty máš revmatismus“ nebo dnu nebo něco takového.

Zatímco já jsem věděl, že to byla zlomenina kyčle. A tak Duch Svatý to dnes ráno dosvědčil, vidíte.

13 Hle, čím je Boží dar, a on ve svém působení je zcela suverénní. Ale to, co mi v tomto městě působí takové těžkosti, na mou duši, když se tu modlím za nemocné, po celou dobu se mi z toho motá hlava. Jdu a řeknu to lidem: půjdu a řeknu: „Nu, Pán tě uzdravil, Ježíš tě uzdravil, když za tebe zemřel před devatenácti stoletími. A ty jsi byl uzdraven právě zde. Nuže, nakolik se to tyká Boha, nakolik se to tyká Krista, ty jsi byl uzdraven před devatenácti stoletími. Tvá nemoc zmizela. Je ti k tomu zapotřebí pouze tvá víra.“

14 A pak tato osoba může odejít, aniž by byla uzdravena; pak k vám přichází a říká: „Bratr Branham mi řekl, že jsem byla uzdravena.“ Vidíte, já jsem řekl pouze to, co řekl Bůh.

15 Nuže, když je řečeno „Tak praví Pán“ bezprostředně k nějaké osobě, že se stane nějaká věc, bude ti to dokázáno přímo zde na místě, že tvoje uzdravení již bylo zajištěno. Bylo pečetěno vaší vírou. Vidíte, to zaslíbení je vaše. To nejsou moje slova; Slovo Boží říká, že jste již byli uzdraveni, vidíte. Ale tak či onak, nemohu docílit, aby to do nich prosáklo, do lidí z Jeffersonville. Nemohu toho prostě docílit, aby se to stalo. Jsem si toho vědom, pokouším se to vysvětlovat, seč mi síly stačí,

ale prostě nejsem schopen toho docílit, a tak to je.

16 Nedávno zde, když jsem přišel domů k jistému člověkov; a ten člověk umíral. A oni mi telefonovali a říkali: „Přijď a pomodli se za něj. Lékař řekl, že do rána nedožije.“

17 Přišel jsem tam a ten mladý muž mi řekl: „Bratře Branhame, já nechci zemřít.“ Jakže, mladému člověku se nechce umírat, on měl rodinu s dvěma dětmi.

18 Dobrá, přišel jsem tam a řekl: „Nuže, kdo je tvým lékařem?“ On mi jmenoval. Řekl jsem: „Nuže, možná ti tento lékař řekl, že zemřeš, že nebudeš žít, ale Bůh ti ještě neřekl, že zemřeš.“ Řekl jsem: „Nuže, na základě Bible jsi už byl uzdraven, jelikož Ježíš zemřel za tvé uzdravení.“

On se zeptal: „Ty věříš, že se uzdravím?“

Odpověděl jsem: „Bezpochyby tomu věřím.“

19 Dobrá, kdybych se šel modlit za někoho a nepoužil jsem toho druhu víry, abych za něj věřil; kdybych šel s tím, že: „Ó, ne, ne, jestliže lékař řekl, že zemřeš, pak zemřeš. A tím to hasne.“ Nuže, může se takový člověk modlit za nemocné? Já bych nechtěl takového člověka ve svém domě, aby se za mě modlil. Já bych chtěl někoho, který i kdyby to tak viděl nebo ne, ale vzchopil by se vírou a mohl se za mě postavit na zaslíbení. Je to tak.

A já jsem řekl... Začali jsme se modlit, řekl jsem: „Nuže, buď dobré mysli.“

On řekl: „Myslíš, že se uzdravím?“

Marek 9:23

20 Řekl jsem: „Cože, jistě, Slovo Boží říká, že se uzdravíš. Vidíš, jestliže můžeš věřit, všechno je možné.“

On řekl: „V pořádku, já tomu budu věřit.“ A tak šel a řekl to své manželce...

„Ten muž umírá, že ano?“

„Ano jistě.“ A příštího dne ten muž zemřel... nebo za několik dnů.

21 Pak ta žena odešla, začala pít a rádit. A jeden z Diakonů ze sboru, tuším, že to byl jeden z nich, šel za tou ženou; požádal ji, zdali by se nevrátila a nepřišla zpět do sboru. Ona řekla: „Já už nevěřím nikomu. Kazatel Branham sem přišel a modlil se za mého manžela

a řekl, že nezemře, a za dva či tři dny potom zemřel.“ Řekla: „Tak já nikomu nevěřím.“ A teď umírá ona.

22 V pořádku, ale každopádně... Vidíte, máme zde jasný důkaz toho, že lidé nevěnují pozornost tomu, co se jim říká, vidíte. Opravdu! Kdybych se za někoho modlil; já říkám těmto lidem, že budou žít. Já věřím, že budou žít. Ale na tom nezáleží, i kdyby moje slova byla „Tak praví Pán“ a vy tomu nebudete věřit, tak každopádně zemřete. Opravdu! Zde je „Tak praví Pán,“ a mnozí z nich to přijmou a umřou. A mnozí z nich jdou do pekla, když: „Tak praví Pán, ty nemusíš.“ Je to tak? Jistě! Vidíte, to všechno se zakládá na vaši víře.

23 Bratr Colins, domnívám se, že dnes večer není přítomen, ale poslouchal jsem ho dnes ráno, jak se o tom velice pěkně vyjádřil, vidíte. Vidíte, on to udělal. On řekl: „Nuže, tu samou víru, kterou máte zde, musíte mít i tam, protože se jedná o vaši osobní víru; ne ve vaši denominaci, ale v Kristu. Musíte mít víru.“ Je to naprosto správné. Absolutně.

Izaiáš 53:5; Marek 9:23

24 A Božské uzdravení se zakládá na vaši víře. Ale, na základě Slova Božího „Tak praví Pán“ každá osoba byla uzdravena, když Ježíš zemřel na Golgotě: „Protože On byl raněn za naše přestoupení a zsinlostí Jeho lékařství nám způsobeno.“ Souhlasí to? To se stalo. Bible říká: „Byli jsme uzdraveni.“ A tak nehledejte vinu na mně; já jsem pouze kazatelem Slova. Jděte a řekněte Bohu, že On řekl něco nesprávného a Bůh vám potom ukáže, v čem je vaše slabá stránka, vidíte. A tak je to vaše víra. Ježíš řekl: „Jestli věříš. Jestli můžeš věřit.“

25 Nuže, když slyšíte, jak Duch Svatý potvrzuje vaši víru a upevňuje ji a říká: „Tak praví Pán, zítra v určité době se stane určitá věc. Stane se určitá věc, určitým způsobem, bude to zde a ty budeš muset čelit určitým věcem, bude to pro tebe znamením.“ Nuže, jen to sledujte, to je dokonalé dílo, právě teď.

Jan 1:29

26 Ale, když přijde řeč na Božské uzdravení... Božské uzdravení se musí položit na stejnou úroveň, ve svém způsobu, jako spasení. Každý jeden z vás, nezáleží na tom, co udělal, byli jste spaseni od doby, kdy Ježíš zemřel, protože On zemřel, aby sňal hříchy tohoto světa. Ale vám to nikterak nepomůže, dokud to osobně nepřijmete a nestane se to vaším prožitkem. Ale co se týče vašich hříchů, ony jsou už odpuštěny. Je to tak. „Hle Beránek Boží, který snímá hříchy tohoto světa.“ Vidíte, zde to máte. Nuže, zapamatujte si to.

27 Nuže, vím, že v tom vyučování z Písem jsme smíšeným zástupem a častokrát v této knize k Židům, která patří spíše k hlubokým knihám... chtěl bych ji na chvíli opustit. Dnes večer se budu snažit ukončit poslední část 7. kapitoly.

28 A ve vašich myslích nepochybně zůstává mnoho nejasných věcí. Mnozí z vás mají otázky a já bych je měl také. Nuže, příště, bude-li vůle Páně, až se vrátím...

29 Nyní odjíždím do Michiganu a pak z Michiganu odjíždím do Colorada, a z Colorada na Západní pobřeží. Nuže, když se k tomu znovu dostaneme, bude-li vůle Páně... Inu, nevím... Jestli nebudu v neděli v Chicagu, možná tady budu příští neděli odpoledne.

30 Obsadili jsme kazatelnu našeho pastora již asi šest týdnů. Po celou dobu... této knihy zde, vidíte. Nerad to dělám. Bratr Neville je milým, příjemným, upřímným bratrem. A jsem si jist tím, že tento sbor bratra Nevilla miluje.

31 Mimochodem, zatím co jsem mluvil, někdo z okolí se provinil tím, že napsal nějaké lístky kvůli tomu, aby odstranil bratra Nevilla z kazatelny. Tuto záležitost budete muset projednat se mnou. Ne, ne, to je v pořádku. Ano, jistě. Nuže, chtěl bych... řekl že, mělo to nějakou souvislost s výborem Diakonů. Výbor Diakonů nemá nic společného s pastorem. Nikoliv, pánové! Shromáždění jako celek má plnou autoritu. To není... Výbor Diakonů je pouze policajtem zde ve sboru, kvůli udržování pořádku a tak dále. Ale co se týče řádu, o tom se musí vyjádřit celý sbor. Tato církev je založena na suverenitě místního sboru. A proto já nemám žádné slovo ohledně odstranění pastora nebo jeho ustanovení. Já jsem vlastníkem pozemku; ale to je ponecháno církvi. Vy všichni tvoříte církev; vy lidé, kteří ji spravujete. Vy sami o sobě tvoříte církev. A církev svatá, církev Boží, to je suverenita; Duch Svatý je v církvi. A jediný podíl, který na tom mám já, je ten, že jsem vlastníkem pozemku, který jsem přenechal této církvi a ona je zproštěna daní. A sbor si volí své vlastní pastory; já s tím nemám nic společného. A jediný způsob, jak může pastor odejít, je, že se sám rozhodne odejít nebo bude odvolán většinou sboru ve volbách, když řeknou: „Změňte pastora.“ To je jediná možnost; a tak žádný výbor Diakonů to není oprávněn udělat. Výbor Diakonů pouze dodržuje řád a ostatní věci v církvi.

32 Důvěrníci s tím také nemají nic společného, oni mají na starosti údržbu budovy sboru. A oni to nemohou udělat, dokud zde není celý výbor důvěrníků, který se setkává a říká: „Postavíme to nebo uděláme

ono.“ Pak se na to musí zeptat pokladníka, jestli na to budou prostředky. Ano, prosím.

Matouš 18:15-17

³³ Ale, jestliže se vyskytne nějaká námitka proti kterémukoliv členovi, jestli nějaký člen má námitku proti někomu druhému nebo se děje nějaká neplecha, pak jste povinni jít za tímto bratrem vy sami; promluvit si s ním osobně z očí do očí. A jestli vás nepřijme, pak přichází na řadu další opatření. Berete jednoho z Diakonů nebo někoho jiného a jdete za tím bratrem. A jestli to nepřijme, pak to sdělíte církvi a potom jestliže církev... Pak jestli nepřijme církev; v Bibli je řečeno: „Ať je pro vás jako pohan a publikán.“ Je to tak!

³⁴ A každá osoba, která zná nějakou provinivší se osobu a nejde za ní, aby jí to řekla, ona je částí Boží církve, která nese zodpovědnost za tento hřích. Je to tak.

1. Timoteovi 5:19

³⁵ A jestliže nějaká osoba má námitku proti Diakonovi nebo má něco proti němu nebo někomu jinému v církvi, jsou zapotřebí tři lidé. Tři lidé přijdou a řeknou... své svědectví, z úst dvou nebo tří svědků. Jděte a řekněte to pastorovi, že vzniklo nějaké rozhořčení proti Diakonovi. A jestli vzniklo nějaké rozhořčení proti Diakonovi, Diakon je obyčejným člověkem, nikoliv dokonalým člověkem. On musí zastávat bezúhonně úřad Diakona a má být nalezen bezúhonným. A jestliže shromáždění nalézá na tomto Diakonovi, že nezastává správně svůj úřad, pak vezmou s sebou tři a přijdou s tím k pastorovi. Diakon je požádán, aby byl během večera doma, a pak přichází pastor a přináší to sboru, tu zprávu o tom rozhořčení. A jestliže shromáždění bude hlasovat pro to, aby Diakon pokračoval, pak Diakon bude pokračovat. A jestli bude hlasovat, aby Diakon byl odvolán, pak zvolí v ten večer nového Diakona, rozumíte.

³⁶ A proto žádný jednotlivec s tím nemá nic do činění; zde se jedná o většinu lidí. Ano, pánové. Jestliže pro něj hlasuje dvacet lidí a dvacet jedna hlasuje proti, pak on odchází nebo naopak, rozumíte. To je suverenita lokálního sboru a pak každý jednotlivý člen se musí ve sboru vyjádřit. A když něco neklape, pak se sejdou a nemohou udělat nic jiného než se postavit před Bohem a mít naprostou jistotu, že nic nepřekáží ve správném fungování sboru.

³⁷ Ale plná svrchovaná autorita v církvi patří pastorovi. Přečtěte si to v Bibli, jestli to není Biblický řád. Je to přesně tak. Nikdo není vyšší nad staršího. Já nemám nic do činění s tím, co bratr Neville zde dělá.

To je vaše věc a věc bratra Nevilla. Jestliže bratr Neville si bude přát kázat učení Svědků Jehovových, záleží to čistě na něm a na vás, rozumíte. Jestliže si přeje kázat cokoli, co se mu líbí, je to mezi vámi a ním. A tím to je vše. A jestliže to shromáždění hlasováním obhájí, aby to kázal, pak to je v pořádku; záleží to pouze na něm.

³⁸ Nepatří mi zde nic jiného než vlastnictví toho pozemku. A jestliže se stane něco jiného... například odstranění pastora a oni o tom chtějí hlasovat, nemohou o to žádat Diakony, aby to udělali. Vy jste povinni přijít ke mně, sejdem se a já řeknu: „Jestliže chcete odvolat pastora, řekněte mi proč. Provinil se v něčem?“

„Ó, ano, přistihli jsme ho při pití, přistihli jsme ho, jak dělal *to* nebo dělal něco nesprávného.“

„A máte k tomu tři svědky?“

„Ano máme.“

1. Timoteovi 5:19

³⁹ Tito svědci musí být nejprve prověřeni: „Nepřijímejte obvinění proti staršímu, ledaže by bylo na základě dvou či tří svědeckví.“ Ale ať jsou nejdříve prověřeni; proti staršímu. Pak musíte odpřísáhnout, že jste to viděli a dokázat, že jste to opravdu viděli

1. Timoteovi 5:20

⁴⁰ A pak jestliže to uděláte, ten hřích bude veřejně pokárán, totiž, že to bylo nesprávné. A pak řekněte shromáždění: „Shromáždění, chcete změnu v úřadě vašeho pastora?“

⁴¹ A jestliže shromáždění bude hlasovat: „Odpusťte mu to a nechte ho v tom pokračovat, pak se to musí tak stát, vidíte.“ Není to férové? Není to na místě, aby církev byla takto spravována? Tak o tom mluví Bible. Nemáme biskupy, nemáme vrchní dohlížitele, nemáme nějaké výbory a tak dále, kteří by mohli někoho odstranit nebo se těšili mimořádnou autoritou. Nikdo zde nemá autoritu kromě Ducha Svatého. Je to tak. On je původcem toho díla. A my přijímáme Jeho na základě většiny v církvi, směrem, kterým tito lidé jdou.

⁴² A tak jestliže si jedna strana přeje *to* a druhá strana si přeje *tamto*, a tato strana zvítězí... Strana, která prohraje, co mají pak dále dělat? Mají se připojit k těm ostatním a říct: „My jsme tedy na omylu a půjdeme rovnou dál, protože Duch Svatý udělal tuto volbu.“ Vidíte, to je ryzí pravda.

⁴³ Je to jako s demokraty a republikány; tak dlouho jak stojíme

v demokracii, jsme Američané. Jestliže jsou zvoleni demokraté, republikáni by potom měli jít s nimi. A jestliže jsou zvoleni republikáni, demokraté by měli jít s nimi. Rozumíte, přesně to z nás dělá náš národ. A jakmile to narušíme, pak narušíme i naši demokracii. Je to tak. Demokrati řeknou: „Nebudeme nic dělat, protože byli zvoleni republikáni.“ Pak padneme. Já jsem Kentučan; spolu stojíme a rozdělení padáme.

44 Nyní, pokud se cokoliv zlého děje ve sboru a vy se o tom dozvíte, nějaký jednotlivec, nějaká osoba nebo nějaká jiná věc, pak jste povinni a budete se zodpovídat před Bohem, jestliže se nebudete snažit tuto věc napravit; vy církev. Nuže, zapamatujte si, to neleží na mých ramenech; leží to na vašich. A děje-li se ve sboru něco nekalého, Bůh vás bude popotahovat k zodpovědnosti za tuto věc. Je to tak. Takový by měl být běh Jeho církve. Tak to nacházíme v Bibli. Takový je biblický řád. Je to svrchovanost lokální církve: pastor je její hlavou. Je to tak. Amen.

45 Nyní tedy přistupujeme k tomu pozhnanému, starému poselství. Přál bych si, abyste to vzali na vědomí; je to nahráno na pásce, zapamatujte si toto poselství. A tyto sborové nahrávky na páskách, tento řád a pravidla církve na pásce, je to podle Bible. My tím neřídíme, nikdo zde není hlavou všeho, ne, všichni jsme si rovni, ale máme vůdce a je jím pastor, tak dlouho, jak on je veden Duchem Svatým. Je to pravda. V pořádku.

46 Nuže ohledně toho zde bude určitě hodně otázek. A tak podruhé oni rozdají... A bratr Neville, oznámí v rozhlase, že tady mám být a vy si napíšete otázky, abychom se mohli spolu trošku pohádat. Uděláte to tak? V pořádku.

47 Víím, že jsem vyučoval o vytrvalosti svatých. Vyučoval jsem o svrchovaném Božství Ježíše. Vyučoval jsem o jistotě věřícího, o vyvolení, o předurčení a o mnohých z těchto věcí, ohledně kterých, na kolik víím, v mém shromáždění se nachází mnoho legalistů¹, kteří jsou naprosto v pořádku. Absolutně. Ale jedná se o to: já jsem také legalista a já jsem kalvinista. Já prostě věřím Bibli a tím to hasne.

48 Nuže, jestliže některé z těchto otázek, které jsem vyučoval: o důkazech, senzacích a tak dále, a o všech těchto věcech, se kterými se mnou nemusíte souhlasit. A tak některého z večerů bychom možná... udělejme si... Spěcháte, abyste se sem znovu vrátili?

¹ Legalista - zákoník

Udělejme to tedy ve středu večer, v tuto nejbližší středu večer, myslím si, že to bude možné. Přineste si vaše otázky ve středu večer, položte je zde na pódium; otázky týkající se Bible, v pořádku, ohledně toho, co jsem teď vyučoval. Ve středu večer... A pak následující neděli si myslím, že budu každopádně v Chicagu a odtamtud bych měl odjet do Michigenu. Bude-li vůle Páně, vrátím se ve středu večer a pokusím se odpovědět na tyto otázky podle svého nejlepšího vědomí. A teď nechť nám Pán prokáže milosrdenství.

Skloňme teď na chvíli naše hlavy:

49 Nuže, požehnaný Pane, toto je Tvoje veliká ekonomie; toto je Tvoje církev. To jsi Ty, Pane, který konáš, a my chceme konat, jak jsme pobízeni Duchem Svatým. A modlím se, abys nám požehnal. A až si budeme opakovat tato poselství a vcházet do těchto hlubokých věcí, prosím, aby to Duch Svatý zjevil přesně podle našich potřeb. Protože o to prosím v Jeho jménu. Amen.

Teď, ó, já... Tato kniha k Židům, já ji hodnotím jako jednu z velikých knih.

50 Trochu později se může stát, že pojedu do zámoří... totiž, jestliže Bůh dovolí, budu se to snažit udělat velice rychle. Musím odjet do Afriky na základě vidění. Domnívám se, že moje shromáždění zde nebudou mít úspěch, nebudou vzkvétat, dokud nepojedu do Afriky a nenaplním to vidění. Nuže, tedy, to může být někdy na jaře.

Židům 11:4, 7, 8

51 Ale mezi tím bych rád vzal ještě jednu kapitolu z této knihy k Židům, totiž 11. kapitolu k Židům. A chtěl bych v té 11. kapitole zůstat asi tak celý týden a věnovat se charakterovým vlastnostem každého jednoho z těch hrdinů... a ukázat jejich charakteristiku. Rozumíte: „Vírou Noe,“ a pak bych vzal Noemův život; „Vírou Abraham,“ a pak bych probíral Abrahamův život; „Vírou Abel,“ a pak bych se věnoval Abelově životu. Rozumíte, a procházet tím dál a dál. Přáli byste si to? Ó, to by bylo... Tak bychom měli za sebou již celou Bibli. Pokusili bychom se to udělat možná řekněme v průběhu týdne nebo deseti dnů. Prostě jedno shromáždění za druhým, na způsob evangelizace; možná někdy kolem Vánoc nebo tak nějak, bude-li vůle Páně.

Židům 7:1-3

52 V té 7. kapitole k Židům se setkáváme s tím velikým hrdinou. Kdo z vás mi může připomenout, jak se jmenoval? Melchisedech. Nuže, kdo byl ten Melchisedech? On byl knězem nejvyššího Boha. On byl

králem Sálemu, to znamená Král Jeruzaléma. On neměl otce, On neměl matku. On neměl čas svého narození a stejně tak neměl čas své smrti. Shledáváme tedy, že musel být nesmrtelný.

⁵³ Zjistili jsme také, že slovo *na věky* znamená nějaké „časové období.“ Vzpomínáte si ještě na to? „Časové období.“ To je *na věky* věků a to slovo *na věky* je dosvědčeno v Bibli mnohokrát jakožto „časové období.“

⁵⁴ Ale věčnost, jak jsme již zjistili, existuje pouze jeden druh věčného života. Souhlasí to? Pouze Bůh má tento věčný život. Souhlasí to? Je to jediný druh věčného života! Neexistuje takové slovo jako „věčný trest,“ protože kdybyste měli být trestáni po celou věčnost, museli byste mít také věčný život. Být potrestán věčně, museli byste být věční. A jestliže máte věčný život, nemůžete již být více potrestáni, rozumíte. Pokud máte ten věčný... „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mne poslal, má život věčný.“ Souhlasí to? Život věčný, protože věříš. Dobrá, jestliže máš život věčný, nemůžeš být potrestán, protože máš věčný život. Tak tedy, jestli budete trpět v pekle navěky, museli byste mít věčný život.

⁵⁵ Ale teď, já věřím, že Bible učí o doslovném hořícím pekle. Bible vyučuje toto: že hřích a bezbožnost bude potrestána na věky věků. Ale to teď neznámá věčnost. To může snad trvat deset miliard let. Může to trvat sto miliard let, ale každopádně to je něco, co musí mít nějaký konec. Všechno, co má začátek, má i konec. A pouze věci, které neměly začátek, nemají ani konec.

⁵⁶ Vzpomínáte si na tu lekci? Jak jsme tím procházeli a zjistili jsme, že všechno, co mělo svůj počátek, to bylo převráceno, vidíte — je to převrácenost toho původního. A nakonec to projde až do věčnosti. A pak celé peklo a všechna utrpení a rovněž všechny vzpomínky na tyto věci, to všechno se navěky rozplyne. Všechno, co začíná, rovněž končí.

⁵⁷ A tento Melchisedech, to nebyl Ježíš, protože On byl Bohem. A rozdíl mezi Ježíšem a Bohem je v tom: Ježíš byl příbytkem, ve kterém Bůh přebýval, vidíte. Nuže, Melchisedech... Ježíš měl otce i matku a ten muž neměl otce ani matku. Ježíš měl počátek života a rovněž konec života. Ten muž neměl ani otce ani matku ani počátek dnů ani konec života. Ale byla to stále jedna a tatáž osoba. Melchisedech a Ježíš byli jedno. Ale Ježíš byl tím pozemským tělem, narozeným a zformovaným na podobenství hříchu — vlastním Božím tělem, Jeho vlastním Synem, narozeným a zformovaným na podobenství hříchu —

aby vzal do sebe osten smrti a zaplatil to výkupné, aby mohl k sobě přijmout syny a dcery. Pochopili jste to? A právě z toho důvodu On měl... On měl počátek, měl rovněž konec.

⁵⁸ Ale to dokonalé tělo — na památku, jakožto závdavek našeho zmrtvýchvstání — Bůh nedovolil, aby toto svaté tělo spatřilo porušení, protože On ho sám stvořil a bylo přineseno na svět a vzkříšeno a posazeno po Jeho pravici.

1. Janova 3:9

⁵⁹ A dnes, Duch Svatý, který vzbudil to tělo, je zde v církvi — požehnáno buď jméno Páně! — A On předvádí ty samé zázraky a moci. A jednoho dne tento Duch Svatý nacházející se v církvi zvolá a povznese se a bude přijat zpět do této tělesné podoby, která sedí po pravici Majestátu Božího a přimlouvá se za nás hříšné, a skrze to jsme dokonale zachováni od hříchu — to neznamená, že nehřešíme, ale jsme uchováni od hříchu Boží přítomností, protože tam, mezi mnou a Bohem stojí krvavá oběť, mezi tebou a Bohem. A proto On řekl: „Muž narozený z Boha nehřeší.“ On nemůže hřešit. Protože jestliže jsi znovuzrozený, ten stejný Duch Svatý, který žil v tom těle, žije i v tobě a On nemůže hřešit. Ta oběť tam leží před Ním; a kdybys to udělal dobrovolně, poukazuje to na to, že se nemůžeš nacházet v tom těle. Amen! To je Evangelium. Zde to je.

⁶⁰ A proto, vidíte, to si neprotiřečí s žádným jiným písmem, ale to upevňuje celistvost Písem. Rozumíte, je nemožné, aby takový byl jednou osvícen. Zrovna ohledně toho budou otázky. Jen je napište, my si to přežeme.

Židům 6:4, 6

⁶¹ Všimněte si teď! „Neboť pro ty, kdo byli jednou osvícení, je nemožné, když odpadnou, aby byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by znovu pro sebe křížovali Božího Syna... a vystavovali Ho potupě.“ To je nemožné.

Židům 10:26

⁶² A pak když přejdete do 10. kapitoly k Židům, tam je napsáno: „Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, dobrovolně hřešíme...“ A čím je hřích? Nevírou!

⁶³ Jestliže jste vědomě svědky působení Ducha Svatého, který právě koná tyto věci zde dnes ráno, a jste svědky toho, že Kristus vstal z mrtvých a že žije ve své církvi, a uprostřed svého lidu a vy se úmyslně od toho odvracíte, je pro vás nemožné, abyste vůbec mohli přijít k Bohu, protože jste se rouhali Duchu Svatému.

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

64 Ježíš řekl tuto věc právě, když konal zázraky. Oni řekli. „Jakže, On je Belzebub. On je hadač. On je ďábel.“

Matouš 12:31, 32; Marek 3:28, 29; Lukáš 12:10

65 Ježíš se k nim otočil a řekl: „Já vám to odpouštím, ale když přijde Duch Svátý a bude to konat, stačí říct jediné slovo proti tomu a nebude to odpuštěno ani v tomto světě ani v tom budoucím, protože jste nazvali Ducha Božího, který v Ném působil, ‚nečistým duchem‘.“

Židům 10:26

66 Tedy jestliže úmyslně hřešíme, jestli hřešíme (totiž úmyslně nevěříme) ... Nikoliv po přijetí pravdy (po znovuzrození), pak hřešit nemůžeme. Hříšník nemůže spáchat smrtelný... Křesťan nemůže spáchat neodpuštělný hřích. On to nemůže učinit. Je to bezbožník, který to udělá. Je to takzvaný věřící, sám ze sebe dělající věřícího, nikoliv věřící.

67 Tito Židovští rabíni, ó, oni si mysleli, že jsou tak „naškrobení“ a že mají titul doktora teologie a filosofie. Oni si mysleli, že to mají všechno „sešité dohromady a vložené do pytle,“ ale právě oni byli ti nejhorší hříšníci! Ó, oni mohli... Nebylo možné na ně poukázat prstem, na jejich život; oni vedli čistý, morální, spravedlivý život. Ale byli nevěřící!

68 Ale, jestliže vezmete slovo *hřích*, pak zjistíte, co ono znamená. Slovo *hřích* znamená „nevíru.“ Existují pouze dvě frakce, totiž: věřící a nevěřící. To znamená osoba ospravedlněná a hříšník. A tím to hasne. Jestliže jsi nevěřící, jsi hříšník. Nezáleží na tom, jak jsi dobrý, jak často chodíš do kostela, můžeš být dokonce i kazatelem, přesto nadále zůstáváš nevěřící!

Matouš 26:67, 68; Matouš 27:42; Marek 14:65; Marek 15:32; Lukáš 22:64

69 Tito Farizeové byli kazateli, a přesto byli nevěřícími a dnes se kvůli tomu nacházejí v pekle. Byli nábožní do krajnosti, byli zbožní, ale oni Mu nevěřili! Oni Ho nazvali „ďáblem“ a zpochybňovali Jeho Slovo. A někteří z nich dokonce řekli: „Jestliže jsi to Ty, sestup z kříže. Předved' nám zázrak. Ukaž nám, že to můžeš udělat.“ Jeden Ho praštil hůlkou do hlavy a řekl: „Prorokuj, prorokuj, kdo tě udeřil a pak ti uvěříme.“ Vidíte, nevěřící! Pokrytci, kteří předstírali, že jsou věřící, ale to byli nevěřící! Neobrozenci! Vyloučení, ač byli svatí a zbožní.

70 Ano, a stejně tak je to i dnes. Muži a ženy mohou chodit do kostela a tvářit se vážně a být zbožní do krajnosti, nikdy neklamat, nekrást, mohou se snažit žít ve svém náboženství co nejlépe! Ale dokud se nestanou věřícími, jsou ztraceni! V Bibli není ani náznak po

legalismu. Kalvinismus je... Milost znamená to, co Bůh udělal pro vás a skutky jsou to, co vy děláte pro Boha. A to jsou absolutně dvě rozdílné věci.

Římanům 9:16

71 Jestliže přestanete lhát, přestanete kouřit, přestanete krást, přestanete cizoložit, přestanete se vším ostatním... a děláte všechno, dodržujete příkázání, chodíte do kostela, necháte se každou neděli pokřtít a jste účastníky Večeře Páně a umývání nohou svatých a děláte všechno možné, uzdravujete nemocné a konáte to nebo ono, dokud nejste zrozeni z Ducha Božího, (vyvolení), pak jste ztraceni! „Ne ten kdo chce, ani kdo běží, nýbrž Bůh, který se smilovává.“

Malachiáš 1:2, 3; Římanům 9:13

72 Ezau se snažil dělat to nejlepší, aby byl křesťanem a přesto toho nebyl schopen. Bible říká, že hořce plakal a hledal místo pokání, ale nemohl je najít. Ještě předtím než se narodil, Bůh ho odsoudil, protože věděl, že ve svém srdci byl zkaženým podvodníkem. Bůh skrze předzvědění o tom věděl. On řekl: „Jákoba jsem miloval a Ezaua jsem nenáviděl.“ A Ezau vypadal jako gentleman; držel se domova, staral se o svého starého, slepého tatínka, krmil dobytek a všechno ostatní, on byl zkrátka dobrým chlapcem.

73 Zatímco Jákob byl maminciným miláčkem, byl zkrátka takovým zženštilým milovníkem pohádek. Hle, kým on byl! Musíme to připustit, Bible to připouští a poukazuje na to. On pobíhal kolem dokola; a držel se v mamincině blízkosti. Ale ve svém střídavém štěstí a na svých zženštilých cestách Jákob přesto stále uchovával respekt k prvorozenství! A to byla právě ta hlavní věc.

74 Ezau byl dvakrát větším gentlemanem než Jákob. Kdybychom ho měli posoudit podle dnešních měřítek jako člena církve, Ezau by to vyhrál nad Jákobem jedna k tisíci, kdybychom ho neznali. Ale Bůh vybral Jákoba.

Skutky 9:1, 15

75 Co byste asi udělali se svatým Pavlem, kdyby se chtěl stát kazatelem? Malý Žid se zakřiveným nosem, se zkřivenými ústy, hašteřivý, mající v úmyslu zničit církve. On byl schopen udělat všechno. Mohli bychom si myslet, že se dopustil neodpustitelného hříchu. Ale Bůh řekl: „On je mým služebníkem.“

76 Bůh se ujme člověka a udělá z něho člověka jiného, ne člověk se ujímá Boha a stává se jiný. Bůh se ujímá člověka a dělá z něj jiného. Ne to, co vy děláte, co vy chcete, co si myslíte; je to Bůh, který to dělá.

Zde to máte; zde je smysl toho příběhu.

Židům 7:15

77 Nuže, tento veliký Melchisedech, ó, jaký příběh, který zde o Něm máme. Chceme si z toho něco přečíst, o tomto předobrazu. Museli jsme tím procházet velmi rychle, chtěli bychom se vrátit kousek zpět a začít z jisté části Písma, kolem 15. verše.

A je to ještě mnohem zřejmější... když podobně jako Melchisedech povstává jiný kněz,

78 Nuže, byl Melchisedech knězem? Byl jím? Zde to máme, kým On byl. Shledáváme, že Bůh na počátku byl velikým pramenem Ducha. Souhlasí to? On neměl ani místo narození, On neměl ani místo úmrtí. Neměl počátek dnů, neměl konec života. On byl právě tak věčný, jak věčná je samotná věčnost. On se nikdy nenarodil, On nikdy nezemřel.

Zjevení 1:4; Zjevení 3:1; Zjevení 4:5; Zjevení 5:6

79 A my zde zjišťujeme, že On měl sedmerou různorodost Ducha. Souhlasí to? Říká o tom Bible v knize Zjevení, „sedm duchů, které jsou před trůnem Božím.“ Souhlasí to? Tedy sedmerou různorodost, sedm duchů. Přicházíme na to, že existuje sedm barev, existuje sedm církevních věků. Ó, prostě to v tom probíhá... Sedm znamená úplnost a Bůh byl v úplnosti. A sedm duchů, a ti duši byli dokonalí. První barva byla červená: je to dokonalá láska, vykoupení. Ó, kéž bychom měli čas, abychom mohli ukázat na ty barvy a jak každá jedna z těch barev znázorňuje Boží čistotu. Amen! Ty barvy; existuje sedm přirozených barev. Tyto barvy znázorňují Boží čistotu. Ty barvy znázorňují Boží motivy a postoj Boha. Těch sedm barev znázorňuje sedm církevních věků, sedm hvězd, sedm andělů. A tak napříč Písmem, sedm služebníků, sedm poslů, sedm poselství, všechno probíhá v sedmičkách. Sedm dnů; šest dnů a pak sedmý den je dnem sabatu (dokonalost, úplnost). Ó, to je nádherné! Kéž bychom jen mohli mít čas, abychom se mohli do toho zahloubat a přinést na světlo tyto barvy.

80 Vezměme tedy červenou barvu. Vezměme tuto první barvu, to znamená červenou. Co znamená červeně? Červená barva je znamením nebezpečí. Červená je znamením vykoupení. A když se podíváš na červené skrze červené, jakou barvu dostaneš? Bílou! Správně! A tak, když červená krev byla prolita, aby přikryla rudý hřích... Bůh se dívá skrze červenou krev, dívá se na rudý hřích a on se stává bílým. Věřící nemůže hřešit. Jistěže ne! Boží semeno, Boží požehnání v něm zůstává. Bůh nemůže vidět nic kromě krve svého vlastního Syna. Nezáleží tedy na tom, co to je v Jeho církvi, co to tam je, Bůh se na to nedívá, protože

Ježíš se ustavičně přimlouvá, ten Velekněz. A není možné, abys zhřešil, když taková oběť zde leží místo tebe. To opravdu ne!

A teď, jestliže řeknete: „Dobrá, to mi dává dobrou šanci...“ Poukazuje to na to, že nejsi v pravdě.

Židům 10:2; 1. Janova 3:9

⁸¹ Jistě, že si to ceníš, budeš to milovat (jestliže jsi opravdovým křesťanem) do toho stupně, že hřích tě bude pronásledovat tak dlouho, až to nebudeš moci více dělat. „Protože semeno Boží zůstává v něm a hřešit nemůže.“ Bible říká: „Jednou očištěný Ježíšovou krví, již nemá více žádosti hříchu.“ A jestliže tuto žádost máš, tvé srdce není v pořádku s Bohem.

⁸² Nuže, jistěže se v něčem proviníš, ale neuděláš to úmyslně. Vidíš, byl jsi pouze chycen do pasti a vše do čeho jsi byl chycen, (pokud je to něco, co jsi neměl v úmyslu), to ještě není hříchem, a ty z toho budeš činit pokání v tu chvíli, kdy uvidíš, že to nebylo správné. Okamžitě se od toho odvrátíš a řekneš: „Nechtěl jsem to, ale neviděl jsem to tak.“ Můžeš to říkat celý svůj život. Člověk nechce být takový... A proto my jsme tak hloupí a tak otupělí zde na zemi, že krev smíření je tu pro nás po celý čas, aby nás udržovala pod přikrytím, protože první chyba, kterou uděláme...

⁸³ Nuže, zde je náš legalistický názor: „Ó, víš co, ta žena byla posvěcena, ale sláva Bohu. Ona udělala špatnost. Víím, že je odpadlíkem.“ To není správné! Ona není odpadlík, ona udělala chybu. Kdyby to udělala úmyslně, pak nebyla v pořádku od začátku.

⁸⁴ Ale, jestliže to nechtěla udělat a předstoupí před svatou Boží církev a vyzná to a řekne: „Jsem na omylu, odpusťte mi.“ Pak jste zavázáni, abyste to udělali. Jestliže to neuděláte ze srdce, pak byste museli přijít sami k oltáři. To je pravda! V církvi existuje opravdová svatost. Existuje opravdová ryzí svatost; a to není vaše svatost, ale Kristova.

⁸⁵ Já nemám žádnou svatost, kterou bych Mu mohl nabídnout. Ale já Jemu důvěřuji, ó, Jeho milosti, kterou uchovávám ve svém srdci. Já jsem si ji nezasloužil, nemohl jsem udělat nic, čím bych si ji zasloužil, ale milostí mě On povolal a pozval mě, abych přišel. A když jsem na Něj pohleděl, On vzal ode mě moje žádosti, a i když každý měsíc nebo každý rok udělám tisíce chyb. Jistě, že to udělám. Ale když vidím, že jsem na omylu a řeknu: „Bože, nechtěl jsem to udělat; ty znáš mé srdce. Nemínil jsem to tak; byl jsem pouze chycen do pasti. Nemínil

jsem to udělat; odpusť mi, Pane.“

86 Jestliže jsem udělal bratrovi nějakou špatnost, řeknu: „Bratře, odpusť mi to; nechtěl jsem to udělat.“ Opravdu, Bůh zná mé srdce.

87 Ó, zde to máte. Zde leží ta oběť krve. Zde je moc Evangelia, kterou je uváděna svatá církev do pohybu. Ne kvůli tomu, co jsi udělal, to je něco, s čím jsi neměl nic společného. Zde se nachází ta (oběť) smíření.

Nuže, ten Melchisedech, když On předstoupil...

88 Rád bych vám řekl ještě jednu věc. Už jste někdy viděli třícípý kus skla? Kdybyste vzali prizmat a postavili ho tak, že bude osvětlen slunečním světlem, pak on vytvoří těch sedm dokonalých barev. Ten třícípý kus skla, on vytvoří duhu. Je to přesně tak. Nuže, kdybychom měli čas, mohli bychom do toho vejít hlouběji. Tři znázorňují dokonalost: Otec, Syn a Duch Svátý; ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem Svátým. Zde to máte. Dokonalost přichází skrze tři: Bůh nad člověkem, Bůh v člověku nazvaném „Ježíš,“ Bůh v církvi. Tedy, dokonalost!

89 Člověk hřešil tak dlouho, jak se Bůh nacházel tam nahoře v ohnivém sloupu. Bůh... spíše člověk zhřešil, (před Bohem, dokud byl Bůh v tom ohnivém sloupu), protože byl stále nečistým stvořením, před ním neležela žádná krev.

Jan 1:14; Lukáš 7:48; 1. Korintským 5:19

90 Pak přišel Beránek Boží: byl to druhý definitivní Boží krok; ten stejný Bůh, ale jiný úrad. A pak tento... Bůh byl v Kristu, On byl tím stejným Bohem, který byl v ohnivém sloupu. A ten samý Bůh se stal tělem a přebýval mezi námi. A když se Mu člověk posmíval, nesl za to stále plnou zodpovědnost; ale ještě nebyla prolita krev. To je pravda, Ježíš řekl: „Já jim to odpouštím.“

Jan 16:28

91 Ale potom Ten samý, který byl v těle, se stal znovu ohnivým sloupem: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“ Zde shledáváme, jak se s Ním setkává Pavel na cestě do Damašku, ten samý ohnivý sloup! Shledáváme, jak se s Ním setkává Petr ve vězení, s tím samým ohnivým sloupem! Jistě! A shledáváme Ho i dnes uprostřed nás, ten samý ohnivý sloup!

92 Ale dokonalost došla do toho místa, že ta prostřední Osoba... Nuže, jestliže se zde nachází nějaký Žid nebo někdo kdo rozumí Starému zákonu... Dokažte mi to, ukažte mi to. Právě teď s sebou

nemám Starý zákon; to je Nový zákon. Ale při obětování nekvašeného chleba, který byl vkládán do košer nádoby při Židovských obětech očištění chrámu (můžete se zeptat kteréhokoliv Žida) ten prostřední z těch tří kusů chleba byl zlomen. Tím byl Kristus! Ten prostřední kus byl zlomen, Kristus, ten nacházející se uprostřed. Poukazovalo to na to zlámání na jistém místě za účelem vykoupení; a ten kus z toho košer chleba, byl považován za výkupný.

⁹³ A zde to je. A dnes večer, když přijímáme Večeři Páně a lámeme ten nekvašený chléb, protože to je Kristovo tělo. On byl zlomený na Golgotě ke smíření za naše hříchy, abychom skrze Jeho spravedlnost se mohli stát Jeho spravedlností — protože On se stal naším hříchem, abychom se my mohli stát Jeho spravedlností. Bratře, to je naprosto čistá milost. Absolutně! Není žádná jiná cesta, (jiný způsob), jak bychom mohli být ospravedlněni.

Židům 7:16

⁹⁴ Nuže, tento Melchisedech, tato veliká Osoba, se kterou se setkal na cestě Abraham, on Mu zaplatil desátky. Jak veliký muž On musel být! Nuže, všimněte si teď na okamžik:

Který přišel ne podle zákona... tělesného přikázání.

2. Mojžíšova 20:13-15

⁹⁵ Můžete teď vidět legalistický Zákon? Zákon říká: „Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš.“

Matouš 5:21, 22, 27, 28

⁹⁶ Ježíš se obrátil a řekl: „Předkům bylo řečeno: ‚Nezabiješ‘; já vám říkám, že každý, kdo se bezdůvodně zlobí na svého bratra, bude vydán soudu. Předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš‘; já vám říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Zde to máte. To by mělo poučit ženy, jak se mají oblékat a jak se mají slušně chovat. Vy se špatně oblékáte a jste příčinou toho, že se na vás muži dívají nesprávným způsobem, a tím se dopouštíte cizoložství. Je to stejné, jako kdybyste prošli tímto aktem. Řekl to Ježíš!

⁹⁷ A vy muži, kteří míváte špatnou náladu, jako pilový list a z vašich úst se to jen chrlí proti někomu... a nejste schopni se tomu postavit, a tak dále. Buďte opatrní! Jestliže vyřknete slovo (proti svému bratrovi), které je nesprávné — nespravedlivé, tím se proviníte. Jděte od toho pryč a zničte to... Nesmíte vrážet nůž někomu do zad, abyste ho zabili; můžete narušit jeho charakter a způsobit jeho smrt. Usmrtit jeho vliv. Jestli promluvíte tady proti vašemu pastrovi, jestli o něm

řeknete něco špatného, bylo by lepší, kdybyste ho zrovna zastrělili. Když je o něm vysloveno něco nesprávného, nu, to zabije jeho vliv na lidi, a tak dále a vy za to budete zodpovědní! Řekl to Ježíš!

Židům 7:16

⁹⁸ Nuže, poslyšte zde, oč se tu Pavlovi jedná. Já mám rád tu starou Bibli; ona nás narovnává. Pohledte, jen sem nakoukněte. Nyní, když budeme číst čtvrtou... „Je totiž očividné, že náš Pán pocházel z Ju...“ Počkejte, tak se mi zdá, že jsem vzal jiný verš a ne ten, který jsem chtěl číst. Nuže, sem dolů do 16. verše:

Který přišel ne podle zákona... tělesného přikázání.

⁹⁹ To je legalismus, vidíte: „Ó, bratře, neměl bych, neměl bych, ale vím...“ To není to. Zde se jedná o lásku, ona to dokáže.

¹⁰⁰ Jak jsme tím již procházeli! Řekl jsem: „Kdybych řekl ohledně mé manželky: ‚Ó, rád bych měl dvě manželky. Běžel bych za jednou sem a udělal bych to nebo ono. Ale kdybych to udělal, moje manželka by se se mnou rozvedla... a moje děti by byly... a moje služba by byla ztracena.‘“ Ty špinavý, shnilý pokrytče! Je to tak. Ty ji od začátku nemiluješ, jak se patří. To je ryzí pravda.

¹⁰¹ Kdybys ji miloval, pak by kolem toho nebyl zapotřebí žádný zákon; prostě bys ji miloval za jakýchkoliv okolností a vydržel bys to s ní. Je to přesně tak. A stejně tak je to s vámi ženami vůči vašim mužům. Je to tak.

¹⁰² Někdy žena zaujme místo nebo... nebo muž spatří nějakou malou Jezabelu celou nalíčenou, víte a bude za ní chodit a zamiluje se do ní: ‚možná bude dobrou manželkou.‘ A ty se pak chceš nazývat křesťanem. Styď se! Potřebuješ další porci u oltáře. Je to tak.

¹⁰³ A někteří z vás — některé z vás žen se ohlížejí za nějakým chlapíkem s uhlazenými vlasy, ve kterých je dost vazelíny, aby mohl otevřít svá ústa... a pak vy...

¹⁰⁴ Nějaké mladé děvče, stalo se to nedávno... To není vtip, protože to nechci říct jako vtip. Vy přece víte, že toto místo není k vyprávění vtipů. Ale jisté mladé děvče odsud, ono... Byli zde hezčí chlápci, křesťanští chlápci. Bylo to již dost dávno, když jsem tu byl pastorem... a mívali jsme třídy pouze pro mladé muže. A v neděli odpoledne jsem kázal k mladým ženám ohledně sexu a tak dále, a příští neděli odpoledne jsem kázal k mladým mužům, abych tyto věci udržel ve

vyznačených mezích.

105 A jedno mladé děvče se začalo rozhlížet za takovým fešákem, tam dole ve městě, který kouřil cigarety a v kapse nosil láhev, jezdil kolem dokola po městě v takovém malém kabrioletu. A nemohl jsem pochopit, co ona na tom klukovi viděla. On nechodil do kostela. On pouze vysedával; on ji přivezl do modlitebny a pak seděl venku ve svém autě a čekal, ale do modlitebny nevstoupil. Jednou jsem jí řekl... Ona bydlela v New Albany. Řekl jsem jí. „Děvče, rád bych se tě na něco zeptal. Co pro pána krále vidíš na tom chlapci?“ Řekl jsem: „Zaprvé, on od základu nenávidí tvoje náboženství. On pohrdá tvým Kristem. On ti nebude nikdy vhodným manželem; udělá tě nešťastnou na celý tvůj život.“ Řekl jsem: „Je zde přece tolik hezkých obyčejných křesťanských chlapců, se kterými by ses mohla seznámit, a přece i tvůj tatínek s maminkou pohrdají samotnou myšlenkou, že bys mohla odpadnout. Ale ty to každopádně děláš a přitom si myslíš: ‚To je mých sladkých šestnáct let.‘“

106 Ona se začala líčit a utíkat, a víte co, za chvíli již vysedávala v hostincích. Nyní je už na věčnosti. Ale tehdy zde stávala. A chtěli byste znát její záminku, kterou mi to děvče řeklo a kvůli čemu milovala toho chlapce? Ona řekla: „On má tak rozkošné malé nohy a tak krásně voní.“ Dokážete si to představit? On se voněl; to byla bábovka, to nebyl muž.

107 „Podívej,“ řekl jsem: „Sestro, raději bych na tvém místě chodil s křesťanským chlapcem, který má nohy jako posypový vůz a který smrdí jako tchoř, pokud by jen byl úplným křesťanem.“ Je to tak! Je to pravda, ano!

To jsou jen záminky: „Tak hezké malé nohy a tak krásně voní.“ A začala lítat po hostincích a nakonec byl život této mladé dívky zruinován. Je to hanba! Je to ostudné!

Matouš 16:19; Matouš 18:18

108 Manželství má být počestné a musíme k němu přistupovat s modlitbou a s úctou. A opravdová láska s takovou ženou vás spolu sváže na věky. „To, co svázete na zemi, já svážu v nebi.“ Ale když se budeš procházet ulicí, ona může být již stará a prošedivělá a svraštělá, ale stále ta stejná láska, kterou jsi k ní měl, když byla mladá a krásná žena, ona tě stále neopustila.

109 A ty můžeš být shrbený a plešatý, s vrásky v obličeji, a nevím co ještě, ale ona tě bude milovat jako tehdy, když jsi stál s širokými zády

a kadeřavými vlasy, pokud to jen bylo opravdu od Boha. A očekáváte na čas, kdy přejdete na druhou stranu řeky a navrátíte se znovu do věku mladého muže a ženy a budete žít spolu navěky. To je věčné Boží zaslíbení! On řekl, že to udělá. A nejen, že to řekl (za chvíli se k tomu dostaneme), On to přísáhl, že to udělá!

Židům 7:16

110 Poslouchejte, zatímco budeme pokračovat dál:

Který přišel... ne podle zákona... tělesného nařízení, ale podle moci... života.

Židům 7:17-19

111 Teď bychom si chtěli ve čtení pospíšíť, abychom to zvládli:

Písmo totiž svědčí: Ty jsi knězem navěky podle Melchisedechova řádu. [Dokud zde bude potřebný kněz, On bude tím knězem.]

Dochází tedy jednak ke zrušení toho předchozího přikázání... pro jeho slabost a neužitečnost

(neboť zákon nepřivedl nic k dokonalosti),... [nemůže, i kdybyste dělali cokoliv].

112 Můžete přestat pít, přestat kouřit, přestat lhát, můžete chodit do kostela a pokoušet se dělat to i ono a přesto jste nadále tělesní. To je pouze Zákon; a Zákon nepřivedl nic k dokonalosti. Ale co přivádí k dokonalosti? Kristus! Sláva! I kdybych přestal lhát, přestal krást, přestal smilnit, přestal žvýkat tabák, kdybych zanechal všech těchto neřestí, přesto jsem nadále tělesný! Bůh to nepřijímá, protože já Mu nemám ohledně usmíření co nabídnout.

113 Ale ve chvíli, kdy mohu položit svoji ruku na požehnanou hlavu Pána Ježíše a říci: „Pane, nejsem dobrý; uděláš mě prosím svým služebníkem?“ A Bůh polibkem snímá můj hřích a já stojím dokonalý před Božím obličejem. To je pravda. A proč? Nestojím tu a neopírám se o své vlastní zásluhy; stojím na JEHO zásluhách a On nás učinil dokonalými skrze své utrpení, a skrze svoji krev.

Židům 7:18, 19

114 Sleduji, že už je čas, abychom skončili. Ale chtěl bych skončit čtením z tohoto místa, pokud možno co nejrychleji:

... pro jeho slabost a neužitečnost,

(neboť Zákon nepřivedl nic k dokonalosti) a jednak k zavedení lepší naděje, [Co je ta lepší naděje? Kristus]

skrz niž se přibližujeme Bohu.

115 Proč? Navzdory naší dobrotě, navzdory dobrotě nás všech, veškeré naší dobrotě, nadále zůstáváme tělesní. Ale když se jednou ocitneme v Boží přítomnosti a uznáme, že bychom tam nikdy neobstáli, jedině skrze zásluhu Ježíše Krista; pak se přiblížíme k Bohu skrze zásluhu Jeho Syna. „Pane, přicházím k Tobě s nevinným srdcem, ve jménu Tvého Syna Ježíše prosím, přijmi mne.“ Ó, bratře, pak přicházíš tou živou cestou.

116 Nikoliv, „Pane, ty víš, že jsem přestal pít, Ty víš, že správně nakládám se svou manželkou, Ty to víš, já to dělám.“ Ty nemáš nic, co bys mohl nabídnout, protože Zákon tělesných nařízení nemohl udělat nic, mohl pouze přinést jinou naději. Tou nadějí je Kristus a my ji máme jakožto kotvu duše, pevnou a silnou.

Židům 7:20

117 Sledujte:

A poněvadž není knězem bez přísahy [všimněte si, že to zájmeno je psáno kurzívou] **on byl učiněn knězem:** [a nejen knězem, ale knězem na základě přísahy.]

Židům 7:21

118 Nyní sledujte, chceme přinést ten zbytek týkající se kněžstva:

(Protože tito kněží... [Levité: spravedliví, počestní muži] tito kněží byli ustanoveni bez přísahy...)

Židům 7:21-23

119 Bůh jednoduše řekl: „Podle řádu Aronova,“ a tak byli ustanoveni tito kněží. Tak to šlo od pokolení k pokolení a oni chodili do školy a vyučili se za kazatele, a tak dále. A tak to šlo dál. Bůh je takovým způsobem udělal kněžstvem; oni se sami ustanovovali za kněze skrze své vzdělání a na základě své poslušnosti, a tak dále. Ale tento muž byl učiněn knězem na základě přísahy, kterou složil Bůh! Poslouchejte teď pozorně:

(... neboť oni se stali kněžími bez přísahy, ale on s přísahou přítom, který mu řekl: „Pán odpřisáhl a nebude toho litovat, [amen]... Ty jsi knězem navěky podle Melchisedechova řádu“).

Tím lepší smlouvy se stal Ježíš ručitelem. [Teď rychle:]

A jich se stalo kněžími mnoho, protože jim smrt

bránila jimi zůstat: [tisíce krát tisíce krát tisíce kněží, protože oni neměli nic, pouze smrt a smrt, a slabosti, a slabosti, a smrt, a smrt.]

Židům 7:24-26

120 Ale sledujme Jeho:

Ale on [kdo? Ježíš] **protože zůstává navěky, má nepomýjící kněžství.**

A proto je také schopen dokonale spasit [nezáleží na tom, jak daleko kdo odpadl, jak se vzdálil, On je schopen spasit až do té nejzazší krajnosti] **ty, kdo skrze Něj přicházejí k Bohu,** [ne na základě tvé spravedlnosti, ale tvého vyznání; vidíte, „ti, kteří skrze Něj přicházejí k Bohu“] **neboť je stále živ, aby za ně orodoval.** [On je neustále tam, a přimlouvá se za nás.]

Slušelo se totiž, abychom měli takového nejvyššího kněze - svatého, nevinného, neposvrtného, odděleného od hříšníků a učiněného veleknězem v nebi. [Zde to máme.]

Židům 7:27

121 Kdybych se snažil obhájit svůj vlastní případ, pak bych ho jistě ztratil. Kdybych se to snažil obhájit... a řekl bych: „Dobrá, můj tatínek byl dobrý muž. Můj tatínek byl kazatelem. Dobrá, my jsme bydleli v kostele.“ I přesto bych to ztratil. Ale tento muž je tím dokonalým: Kristus. On zde sedí a neustále předkládá svou krev za moje hříchy. Zde to máte.

Ten nemusí jako tamti nejvyšší... kněží každý den nejprve přinášet oběti za své vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to udělal jednou provždy, když obětoval sám sebe.

Židům 7:28

122 A teď sledujme ten poslední verš:

Zákon totiž za nejvyšších kněží ustanovuje lidi, kteří mají slabosti;... [Hle, co dělá Zákon, ten tělesný Zákon]

123 Nuže, přál bych si, kdyby mi bylo dáno ještě asi dvě hodiny, abych u toho setrval. Totiž jakým způsobem dělá Zákon nadále z lidí kazatele! Je to tak!

124 Nu, co oni řikají: „Dobrá, tento muž má veliké zkušenosti z koleje pro duchovní.“ Já bych nezaměnil mou nepatrnou nebeskou zkušenost za všechny koleje tohoto světa.

125 „Jakže, my jsme přece toho člověka vzdělali; on je výběrovým mužem.“ On se vypracoval. Nemám rád tento druh lidí. Mám rád Boží lid, rozumíte.

126 Rozumíte, ale Zákon stále ustanovuje kněží. Zákon stále ustanovuje kazatele. Baptistická církev uděluje kněžství; sypou se jak na běžícím pásu. Stejně tak je dělají metodisté, dělají to baptisté, presbyteriáni, nazarejci, poutníci svátosti, letniční. Je to jako pásová výroba, jako nějaký veliký režim, pásový stroj. A oni tam stojí jako...

127 Vždycky říkávám: „Je mi líto kuřat z umělé líhně.“ Víte, chudák kuře, které se vylíhlo v umělé líhni; ono se nevylíhlo správným způsobem, nikoliv. Ono se mělo vylíhnout pod kvočnou. Ale když vyjde ven z umělé líhně, pípá: „Píp, píp, píp,“ ale nemá ani maminku, ke které by mohlo jít. Vidíte, ono nezná svoji maminku. Je to tak. Pípá, ale nic nemá.

128 Ale malé kuře, které se vylíhlo pod kvočnou tím přirozeným způsobem, pípá a maminka mu odpovídá. A tak to má být.

129 A tak někdy přemýšlím o té zkušenosti ze semináře, že oni vycházejí z nějaké veliké líhně z Louisville, a na celém světě; oni tam vylíhnou celé tisíce kazatelů. Letniční umělé líhně a presbyteriánské inkubátory, a baptistické inkubátory, a ony všechny vylíhnou ty své ptáčky. A oni: „pípají, pípají, pípají“ a mluví o té líhni, ze které se vyklubali.

Matouš 23:27; Lukáš 13:34; Galatským 4:26

130 Ale já mám rád otce a matku. Požehnáno buď jméno Páně. Se mnou se jich moc nenarodilo, ale ti, kteří tam byli, jsou mými bratry. Amen. Máme matku, která nám odpovídá, když... Matku, která je v nebi, která je matkou nás všech: „Jako kvočna shromažďuje svá kuřátka a kvoká na ně a dvoří se jim, a pak se vznáší nad svými kuřaty, tak já se budu vznášet nad vámi. Ó, Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem vás chtěl shromáždit, jako kvočna shromažďuje svá kuřata, kolikrát jsem vás chtěl učinit svými, ale vy jste nechtěli. Vy jste měli své vlastní semináře, vylíhli jste vlastní kněze a oni vás vyučovali proti mně. Nuže, budete tedy ponecháni napospas, vaše zkáza leží před vámi.“

131 Říkám vám to: Ó, lidé, ó, lidé, jak často vás chtěl Duch Svätý

shromáždit jako kvočna svoje kuřata; ale vy jste si zvolili své vlastní cesty; vy si kráčíte svou vlastní cestou stranou této věci.

Příslaví 14:12; Příslaví 16:25

132 Jednou večer bych rád kázal na téma: Vlastní cesta. Víte, Kain si přál jít svou vlastní cestou. Člověk si přeje svou vlastní cestu i dnes. „Ale je cesta, která člověku připadá správná, ale její konec je smrt.“

Židům 8:13

133 Nuže sledujte:

Když tedy mluví o nové smlouvě...

Já věřím, nyní to... Ne, to bylo nesprávné místo.

Židům 7:28

134 28. verš:

Zákon totiž za nejvyšších kněží ustanovuje lidi, kteří mají slabosti, ale slovo přísahy, která přišla po Zákonu ustanovuje na věky dokonalého Syna.

135 Nechť je Bůh požehnán navěky; Syn, který setrvává navěky podle Melchisedechova řádu; a On nikdy neměl počátek, nikdy nemá konec. A Zákon nemohl nikdy nic takového vytvořit, protože byl tělesný. Církev nemůže nic takového vytvořit, (denominace), protože je tělesná. A semináře nemohou nikdy vyprodukovat nic takového. Ony se snažily pro tuto věc získat svět vzděláním. Oni se to snaží získat organizováním. Oni se pokoušejí jakýmkoliv způsobem na tomto světě udělat vše, co leží v jejich silách, ale opomíjejí tu hlavní věc: „Oni musí být do toho zrozeni!“ Bůh vás udělá tím, čím jste, opravdu, nikoliv kvůli tomu, že jste přestali něco *dělat*.

136 Nyní Nazarejci, vy nesmíte nosit prsten, nesmíte nosit hodinky, musíte dodržovat jisté příkazy, musíte mít dlouhé rukávy, vaše sukně musí mít určitou délku a vaši muži nesmí náležet k žádné lóži, a pokud to nesplníte, tak vás ani nepokřtí. V pořádku, zde přicházejí katolíci a oni mají své požadavky. A zde přicházejí metodisté a oni mají své. Každý jeden z nich má nějaké srovnávací měřítko, kterým to měří. Vy to jednoduše nedělejte; a tím to hasne, rozumíte.

137 A pak, ta skutečná věc se zakládá na tom: „Nic nemohu přinést ve svých rukou, mohu jediné přilnout ke tvému kříži. Ó, Bože, nahý, zraněný... nuzný zelenáč. Přicházím, Kriste, s nehlubší pokorou, vyznávám, že nejsem nic a že ve mně není nic dobrého. Přijmi mne, Bože.“ A pak vás Bůh přijímá.

138 Nuže, nemusíte znát ani vaši abecedu. Nemusíte umět ani rozlišit zrnko kávy od hrachu. Nemusíte ani rozlišit hije a čehý, nemusíte ani rozlišit levou ruku od pravé. Nezáleží na tom, co nevíte. Musíte však poznat jednu věc, že: Ježíš Kristus zaujal vaše místo hříšníka. A vy zaujměte své místo, postavte se do Jeho spravedlnosti, vyznávejte každý den, že jste špatní a milujte Ho celým svým srdcem a všechny vaše motivy, nechť se upírají směrem k Němu, a tak dojdete do nebe. Nic víc nemusíte dělat, protože život, který byl v Kristu, musí být ve vás, jinak jste ztraceni.

1. Mojžíšova 15:8

139 Krátce před závěrem; vzpomínáte si na tu nepodmínečnou smlouvu, kterou Bůh učinil s Abrahamem? Co udělal onoho večera, když Bůh řekl: „Dovol mi...“ Když Abraham řekl: „Ukaž mi, jak to chceš udělat.“ Tuším, šestnáctá kapitola první Mojžíšové. „Dovol, abych uviděl, jak to chceš udělat.“

1. Mojžíšova 15:9

140 On řekl: „Pojď sem, Abrahame.“ Vzal Abrahama stranou a řekl: „Přines mi berana, přines mi kozla, přines mi jalovici; chci, abys je sem přinesl a obětoval je.“

1. Mojžíšova 15:10, 11

141 A Abraham odešel a přinesl ovci a kozla a beránka... nebo jalovici a zabil je, (to všechno byla čistá zvířata), on je rozťal na poloviny a rozložil je naproti sobě. A pak vzal dvě holubice a přinesl je tam. A Abraham odháněl dým ze zvířat, dravé ptáky, v očekávání na příchod Boha. „Nuže, Pane, zde je oběť, ale jak to chceš udělat? Já nevím, jak chceš zachránit člověka proti jeho vlastní vůli. Já nevím, jak to můžeš udělat, Pane?“

142 Pán řekl: „Nuže, sleduj, Abrahame. Ty jsi prorokem, ty jsi duchovní a rozumíš tomu, o čem Já mluvím.“

„V pořádku, Pane, ale já to chci vidět.“ (Nuže, já to chci trochu zdramatizovat.)

1. Mojžíšova 15:11

143 „A tak, Abrahame, pojď sem, posad' se a odháněj všechny ty ptáky.“ On odháněl všechny ty dravce, dokud nezačalo zapadat slunce.

1. Mojžíšova 15:12

144 A ihned potom, víte, sestoupil Bůh. Když sestoupil, na Abrahama připadl sen. Bůh řekl: „Abrahame, uložím tě do spánku.“

145 Teď poslouchejte, moji zákoniční přátelé. Podívejte, Bůh zcela odstranil Abrahama z tohoto obrazu; on tam již nic více nemohl

vykonat. A stejně tak On to dělá s vámi. Vy říkáte: „Ó, já jsem hledal Boha.“ Nikoliv! Ty jsi Boha nehledal!

Jan 6:44

146 Bůh hledal vás: „Nikdo nepřichází ke mně, jedině, že by jej přitáhl můj Otec.“ Vidíte?

147 Je to Bůh, který vás hledá, ne vy hledáte Boha. Vy jste to nikdy nedělali; vaše přirozenost je špatná. Vy jste prasata; vy tomu nerozumíte. Vy žijete jako prasata v ohrádce, nic jiného neznáte. Vám se to líbí, pijete pivo, všude samá špína, chodíte za manželkou jiného muže a všechno, co děláte je špatné, ač vám to připadá dobré. „Ó, bratře, to byl krásný čas.“ Myslíte si, „že je to dobré.“

148 Ale Bůh klepe na vaše srdce; a zde se věci mění. To ne vy klepete na Boha; to Bůh klepe na vás. Adam nikdy neklepal na Boží srdce; Bůh klepal na Adamovo srdce. A vy jste Adamovými syny. Je to tak. Předtím, než se Adam mohl stát znovu synem Božím, Bůh musel zaklepat na jeho srdce. Předtím než ty se staneš synem Božím, Bůh musí zaklepat na tvé srdce.

1. Mojžíšova 15:12, 17

149 Pak Abraham usnul. A kterou věc spatřil nejdříve, když usnul? Byla to hrozná, strašidelná, hrůzostrašná temnota; a to je smrt, ona přichází na celou lidskou rasu. A potom se podíval kousek dál a spatřil kouřící se pec; předtím, než můžete dostat kouř, musíte mít oheň. A proto věřím v peklo jako v hořící místo.

150 V pořádku, On ukázal, že každý z nás je vystaven smrti, každý jeden z nás by měl jít do pekla, protože jsme hříšníci.

1. Mojžíšova 15:17

151 Nuže, ale kromě toho on uviděl malé bílé světlo. A to malé bílé světlo...

152 Čím bylo to světlo? Čím bylo to bílé světlo? Ten ohnivý sloup, který předcházel děti Izraelského národa! Ohnivý sloup, který se setkal s Pavlem na cestě do Damašku! Ohnivý sloup, který vyvedl Petra z vězení! Ten ohnivý sloup je dnes večer zde!

153 Ten věčný, nekonečný Bůh, On sám se procházel uprostřed těch rozdělených obětí. Ó, ach, tam a zpátky, mezi každou z nich. „Hle, jak to udělám, Abrahame. Pozoruj to, co se chystám udělat. Uzavřu zde smlouvu. A přísáhnou, že podle semene vzbudím přímlyvce. Uzavřu smlouvu se smrtí, potupím smrt v těle, protože já sám přijdu a vezmu to na sebe.“ Abrahame... „Skrze tvé Abrahamovo semeno přijde... Ty

se staneš otcem národů. Skrze tvé semeno; a nejen tobě dávám toto zaslíbení, ale také tvému semeni po tobě.“ On věděl, kteří z nich to budou. „Nikoliv (to, co udělají oni), ale to, co udělám já. Udělám to Já, Abrahame. Já jsem důvěřoval Adamovi a on to porušil. A každý jeden narušil to svoje, ale já to udělám sám srze sebe a přísáhnou skrze sebe sama: „Že to dodržíme!“ Amen! Amen! Amen!

154 A co děláme my, když se chystáme uzavřít smlouvu? Řeknu: „Bratře Neville...“ Sledujte to ještě na chvíli. Řeknu: „Bratře Neville, říkám ti, co udělám: jestliže budeš kázat až do zítřejšího večera a znovu další večer až do středy; a od středy až do neděle budu (kázat) já. Domluvíme se tak?“

„Ano, pane!“

155 Hle, jak my to děláme: „Podejme si ruce, chlapci.“ Je to tak. Tak vypadá smlouva v Americe; tak uzavíráme smlouvu my.

156 Nuže, jak uzavírají smlouvu v Japonsku? My říkáme: Udělej *to*-a oni udělají *to*. A vezmou sůl na špičku nože, protože sůl je zachránce. A vezmeme ji a já hodím ždibec soli po bratru, Neville a bratr Neville hodí po mně. A tak jsme vázáni smlouvou.

157 Hle, jakým způsobem David Livingstone, uzavřel smlouvu s africkými černochoy, aby se dostal do jejich země. On přišel a získal si kmenového náčelníka, aby mohl tamtudy procházet a kázat Evangelium a vykonávat jejich práci. Oni tedy vzali sklenici vína. Hle, jakým způsobem se uzavírá smlouva s africkými domorodci. Oni vzali sklenici vína. A tento černošský kmenový náčelník si prořízнул svoji vlastní žílu a vypustil trošku krve do této sklenice vína a David Livingstone si taky nařízl svoji vlastní žílu a nakapal trošku krve do této sklenice s vínem. Pak to zamíchali; Livingstone vypil jednu polovinu a ten černošský náčelník vypil druhou polovinu. A pak si navzájem věnovali nějaké dárky. Ten černošský náčelník... David Livingstone, řekl: „Co ode mne žádáš?“

158 On řekl: „Ten bílý kabát, který máš na sobě.“ A tak Livingstone, svlékl svůj kabát a daroval ho tomu černošskému náčelníkovi. A zeptal se: „Co ty chceš ode mne?“

159 On řekl: „To posvátné kopí, které držíš ve své ruce,“ protože věděl, že s ním se dostane všude. A tak vzal toto kopí. A stali se bratry, protože uzavřeli tuto smlouvu.

160 A když on pokračoval dál a naproti vyšly nějaké kmeny, aby ho

zabili, on pozvedl to posvátné kopí. A když to udělal, oni pohleděli a řekli: „Ó, tohoto muže se nemůžeme dotknout!“ Proč? „On je bratrem smlouvy! Ač je bílý, i když jsme ho nikdy předtím neviděli...“ Oni si nikdy předtím neuvědomili, že jsou černí, dokud neviděli jeho. Oni nikdy takového člověka neviděli. „Ale on je bratrem smlouvy; on drží v ruce kopí náčelníka.“

Marek 16:17

161 Jak nádherný je to obraz pro dnešní den, když pijeme krev smlouvy Pána Ježíše Krista, majíce na sobě moc jeho Svatého Ducha. A když vykročíme v Ježíšově jménu a jsme provázeni znameními, které nám patří. Toto je posvátné kopí Náčelníka! Vidíte, čím je smlouva?

162 Jak to dělali v tom orientálním čase? Oni se zapřísahali jeden druhému. Pak zabili zvíře, rozřali a rozdělili na polovinu a postavili se uprostřed... tito dva muži se postavili doprostřed mezi to rozpůlené zvíře. A pak uzavřeli smlouvu: „Jestliže *to* porušíš ze své strany nebo jestliže *to* poruším já, nu, jeden nebo druhý, ať jejich tělo bude jako tělo tohoto zvířete; ať moje tělo se stane takovým, jako tělo tohoto mrtvého zvířete.“ A když to udělají, pak uzavřou smlouvu a postaví se doprostřed, zapřísáhnou se; udělají přísahu, že to budou dodržovat. A pak roztrhnou kus papíru napůl a podají si navzájem tyto kousky, jeden tomu, druhý tomu druhému. A ve stanoveném čase se mají setkat; a ať zemřou smrtí, jestli nedrží svou přísahu, ať se s nimi stane, jako s těmi mrtvými zvířaty. V pořádku.

1. Mojišova 15:9; Izaiáš 53:5

163 Všimli jste si těchto tří zvířat? To je dokonalé... beránek, kozel,... tři dokonalé oběti. Čím byl beránek... Čím byla holubice? Jaký význam měly ty dvě holubice? Ty dvě holubice byly obětovány pro spasení a uzdravení, pro jedno i druhé, to byl jejich význam. Vidíte? Smlouva byla učiněna, ona mohla probíhat různě, ale uzdravení v ní pokračovalo stejným způsobem a stejně tak spasení pokračovalo stejným způsobem. Ty dvě holubice nebyly nikdy odděleny a to je jejich význam, oběť spasení... „Jeho zsinalostí lékařství je nám způsobeno. On byl raněný pro naše přestoupení, Jeho zsinalostí jsme byli uzdraveni.“ Ony byly položeny stranou, nebyly rozdělány napůl. Ale ta smlouva, ta část toho zvířete (jednoho z těch tří), ony byly rozpůleny. Vidíte? A potom, když to udělali, oni to rozdělili a uzavřeli smlouvu.

164 Všimněte si toho, co Bůh řekl Abrahamovi: „Na Golgotě, na Golgotě, díky tvému semenu. Z tebe vzešel Izák, z Izáka vzešel - ten - a - ten (Jáko), z Jáko vzešel Josef, z Josefa... a dál a dál a dál, jeden nástupce za druhým, až nakonec skrze to spravedlivé semeno...“

Židům 7:14

165 On pocházel; řekněme, že náš Pán pocházel z národu, který o tom nevěděl. Mojžíš se o něm ani nezmínil. On vyšel z kněžstva, náš Pán pocházel z Judova pokolení — ne z pokolení Lévi, protože oni byli tělesnými legalisty. Ale náš Pán přišel z Judy (Sláva! Zde to máte), kde bylo učiněno zaslíbení.

Lukáš 23:46

166 Nyní na závěr, poslouchejte. Na Golgotě, Bůh sestoupil a vzal tělo svého vlastního Syna (ve kterém On žil) a roztrhl Ho ve dvě na Golgotě. On krvácel, byl raněn, posekán,... kopí proniklo do jeho nitra a rozťalo Ho ve dvě, a Jeho krev tryskala, a On řekl: „Otče, do Tvých rukou odevzdávám Svého Ducha.“ Pak sklonil svoji hlavu; a země se zachvěla a blýskalo se a bylo hromobití: Bůh psal svoji věčnou smlouvu!

167 A On vzal své mrtvé tělo z hrobu prvního dne v týdnu a přenesl ho do nebe; a posadil se jako Velekněz, jako památka a sedí tam dokonalý navěky. A poslal Ducha, který byl vytržen z toho těla, poslal Ho rovnou do církve. A církev bude mít toho samého Ducha, který byl v tomto těle, jinak by to přesně do sebe nezapadlo při vzkříšení. Tyto dvě části musí do sebe dokonale zapadat. A jestliže tato církev není dokonalá a nemá přesně toho stejného Ducha, který byl v Kristu, pak nemůžete nikdy vejít do vytržení.

168 To je ta věčná smlouva, bratře. Hledej to sám pro sebe, to, co je ve tvém vlastním srdci. Miluj Pána! Buď si jistý ohledně svého spasení. Nenech si to ujít; možná, že se věnuješ hazardním hrám! Ó, my... Američané, milujeme hazardní hry, ale ne hazarduj s touto věcí. Buď si jist tím, že jsi v pořádku; ne na základě toho, že ses připojil k církvi, ale proto, že jsi znovuzrozen a že Kristus vstoupil do tvého nitra v osobě Ducha Svatého.

169 Neberte to teď krátce před závěrem, jako lichocení: Jak šťastní bychom měli být, když sledujeme toho samého Ducha, který byl v Ježíši Kristu přímo v našem středu konající ty samé věci, které konal On, když byl zde na zemi. Jak šťastní bychom měli být! Modleme se, zatímco skloníme své hlavy:

170 Pane, byl to veliký den, ač to pociťuji tak, jak se to opakuje pokaždé: zklamal jsem. Nejsem to schopen znázornit správně, Pane; prosím, abys mi odpustil moje nerozumné cesty, vyznávám své hříchy před Tebou. Prosím o smilování s uvědoměním, že existuje Velekněz, který stojí tam nahoře po pravici Boží v nebesích, který nevzešel

z Aronova řádu, podle Zákona, legalismu a ostatních věcí, ale byl tam ustanoven z Boží milosti, která hleděla vstříc již před založením světa a viděla mě zde dole na světě a zemřela za mé hříchy, aby mě přivedla zpět do Božího království.

171 Já Ti za to, Otče děkuji; protože ten Duch, který teď kraluje ve Tvých lidech, je stejně tak věčný, jako je Bůh věčný. „A život věčný dávám jim (život navěky, věčný život) a oni nikdy nezhytnou.“ A u soudu, oni tam vůbec nebudou; oni minuli soud a vešli rovnou do slávy. „A jestliže ten pozemský stánek bude zrušen, máme už jiný, který očekává, až do něho vstoupíme.“ Děkuji Ti za to, Pane.

172 Prosím, pokud je zde dnes večer někdo, kdo ještě nepil tu opravdovou krev smlouvy, který ještě neokusil, co to znamená, který neví, co to znamená být znovuzrozen a mít opravdové společenství s Kristem ve svém srdci, ať již muž nebo žena, ať Ho přijmou právě teď, zatímco čekáme a nabízíme jim k tomu příležitost. A onoho dne, prosím, abychom mohli reprezentovat to Evangelium v pravém světle. Prosím v Kristově jménu.

173 Zatímco naše hlavy zůstávají skloněny, je zde nějaký člověk, který by chtěl zvednout svoji ruku ke Kristu a říci: „Kriste Boží, smiluj se nade mnou. Dovol mi, jako tvému nehodnému služebníkov, přijmout teď Ducha Svatého do svého srdce. A dej mi jistotu a lásku, kterou velice potřebuji.“ Pokud to nemáš, nechceš zvednout svoji ruku k Němu a říci: „Pane, to je znamení, po němž jsem žádostivý.“ Nechceš zvednout ruku? Bůh ti žehnej, paní, tam vzadu. Bůh ti žehnej tady, pane. Bůh ti žehnej, pane. Bůh ti žehnej, to je znamenité. Ten pán tam na konci, Bůh ti žehnej, můj bratře. A ještě někdo, krátce před závěrem, čekáme ještě na chvíli. Bůh ti žehnej tam vzadu, synu. Ještě někdo?

Židům 4:12

174 „Teď po tom toužím, jsem toho žádostivý, Pane Bože. Ty znáš mé srdce. Ty víš, o čem přemýšlím. „Duch Boží je mocný, ostřejší než obousečný meč a proniká a rozděluje až do morku kostí a rozsuzuje myšlenky srdcí.“ Pozastav se nad tím! On znal každou tvoji myšlenku, tvé záměry.

175 Nechceš zvednout svoji ruku a říct: „Smiluj se nade mnou, Bože, právě teď. Chtěl bych, abys věděl, že si uvědomuji svůj omyl, uvědomuji si to, ale chci být v pořádku.“ Dobrá. Zatímco máte skloněné hlavy v modlitbě, zamyslete se ještě na chvíli, když chceme ohledně těchto věcí pospíchat.

*Skálo věků, rozštěpena pro mě,
dovol mi, abych se v Tobě skryl;
nechť ta voda a krev
z Tvého zraněného boku...
Bude za hřích...*

(uzdravující kůrou? On skrze ni přísáhl, skrze ty dvě neměnné věci)

Zachraň mě od hněvu a učiň mě čistým.

Zatímco...

¹⁷⁶ Ó, Pane, dej nám teď, abychom si uvědomili, jak pomíjivý je náš dech. Nevíme dokonce ani to, kolik toho ještě máme před sebou. To vše záleží na Tvé vznešené radě. Je to určeno Tebou. Ó, smiluj se nad námi. A pro ty, kteří zvedli své ruce, Pane, není potřeba je jmenovat; Ty znáš každého jednoho z nich. Ale chtěl bych za ně přinést tuto přímluvnou modlitbu. Modlím se, abys z nich sejmul veškeré odsouzení, z jejich srdcí, a dovolil jim přistoupit směle právě teď k tomuto trůnu; přistoupit směle k Božímu trůnu a uplatnit si své Bohem dané nároky. Ty jsi způsobil, že oni své ruce pozvedli; nebyli to schopni sami od sebe udělat. Prosim, Bože, abys jim to dal v Ježíšově jménu. Amen.

... ukryj mě v sobě;

(teď Ho budeme uctívat)

*Ať ta voda a... (ó, aj)
plynouce z Tvého zraněného boku
se pro mě stane uzdravující kůrou,
spas mě od hněvu a učiň mě čistým.*

¹⁷⁷ Kolik z vás se teď cítí dobře? Zvedněte své ruce a řekněte: „Sláva Pánu!“ Ó, On je nádherný! Ó, zde je Místo při Prameni. Znáš ten nápěv, sestro Gertie? Tak tedy společně, kolik z vás miluje tuto píseň? Nyní se bude konat bohoslužba křtu, za okamžik. (Bratr Branham mluví s bratrem, Neville.)

... místo, ano, zde je místo,

*je zde místo u pramene pro tebe;
místo, místo...*

178 V pořádku, kandidáti ke křtu, muži odejdou do tohoto pokoje a ženy tam do toho. V pořádku, ti, kteří budou křtěni v požehnaném jménu našeho Pána.

Místo, místo,

*je zde místo u pramene pro tebe;
Ó, to jméno, požehnané jméno;
je zde místo u pramene pro tebe.*

A teď společně:

*Místo, místo, ano je zde místo,
je zde místo u pramene pro tebe;
ó, místo, místo, ano, je zde místo,
je zde místo u pramene pro tebe.*

Ó, já miluji tu starou píseň. A vy také?

*Je místo u pramene pro tebe;
ó, místo, místo, je zde hodně místa,
je místo u pramene...*

179 Nuže, zatím co tam starší vešel, aby připravil křest, chtěl bych veřejnosti ještě něco vysvětlit. Chtěl bych poprosit někoho z Diakonů, pokud mě slyší tam v tom pokoji, až budou hotoví, ať přijdou a řeknou mi to, abychom tam mohli přenést mikrofony. Chtěl bych, abyste to všichni mohli sledovat. Bude to trvat asi dalších deset minut, a pak se shromáždění rozejde.

180 Nyní bych chtěl pro vás něco přečíst z těch svatých Písem. Chceme si něco přečíst ze Skutků apoštolů. Rád bych začal ve 12. verši 2. kapitoly.

Matouš 16:13; Marek 8:27; Lukáš 9:18

181 Nuže, všimněte si zde v 16. verši svatého Matouše (tuším, že to je tam), kde Ježíš sestupoval z hory. On řekl svým učedníkům: „Za koho považují mne, Syna člověka?“

Matouš 16:14; Marek 8:28; Lukáš 9:19

182 „A někteří řekli, nu co, Ty jsi Eliáš a někteří řekli, Ty jsi jeden z proroků, někteří o Tobě říkají *to* a jiní *ono*.“

Matouš 16:15; Marek 8:29; Lukáš 9:20

183 On ale řekl: „Za koho mě považujete vy?“

Matouš 16:16; Marek 8:29; Lukáš 9:20

184 A Petr řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“ Je to tak?

Matouš 16:17-19

185 Ježíš řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonáše, protože tělo a krev ti to nezjevily, nenaučil ses to nikdy v semináři. Nenučil ses to od člověka.“ Řekl: „Ale můj Otec v nebesích ti zjevil tyto věci. A Já ti říkám, ty jsi Petr a na té skále vzdělám svoji církev a brány pekla ji nepřemohou. A dám ti klíče Království nebeského.“ Souhlasí to? „A cokoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi. A co svážeš na zemi, to já svážu v nebi.“ Myslel to vážně? Jinak by to neřekl. Nuže, čas ubíhal dál... A Petr měl klíče království.

186 Nuže, vy katolíci, vy si můžete myslet... a říkat: „Katolická církev je postavena na Petrovi.“ V pořádku, za chvíli se to dozvíme. „Oni měli ty klíče; Katolická církev má stále tyto klíče.“

Jan 20:23

187 Chceme se dozvědět, co Petr dělal pomocí těch klíčů, vidíte, chceme to zjistit. Bible říká k Petrovi a ostatním apoštolům: „Jděte na celý svět; komukoliv hříchy odpustíte, budou mu odpuštěny; komukoliv hříchy zadržíte, budou mu zadrženy.“ Mohl bych říct, že... někdo by nemusel pochopit to, co nyní říkám. Ježíš řekl apoštolům: „Komukoliv hříchy odpustíte, budou mu odpuštěny, komukoliv hříchy neodpustíte, ale zadržíte, tak já je taky zadržím.“ Hle, co řekl Ježíš.

Sledujte, jak Katolická církev se snaží tuto věc vyzvednout.

188 Ale podívejme se, jak to udělali oni. Když uvidíme, jak to udělali oni, tak i my to můžeme dělat stejným způsobem. Přesvědčme se tedy o tom.

Skutky 2:8

189 To je den Letnic; církev byla ustanovena. Oni se všichni nacházeli v horním příbytku; odtamtud vyšli muži a mluvili v cizích jazycích. Jakže? Každý jazyk pod nebem tam byl reprezentován; byla tam i angličtina. Tam musel být každý jazyk pod nebem, každý jazyk, kterým se v oné době mluvilo. Oni tam jdou a mluví mnoha jazyky a obyvatelé Kréty a příchodí a proselyté z Říma a Arabi a všichni mluví a oslavují... Oni nemluví v neznámých jazycích. Oni promlouvali ve

známých jazycích lidu. Nikoliv v neznámých jazycích, ale v jazycích, kterým mohli všichni rozumět. Hříšníci, nevěřící, je mohli slyšet; a mluvit: „Jak je možné, že je slyšíme mluvit v jazycích, ve kterých jsme se narodili?“

Skutky 2:12, 13

190 Nyní sledujte! Teď přichází ta otázka. Nuže, lidé se jim posmívali. 12. verš, v pořádku:

A tak všichni žasli a... bezradně říkali jeden druhému: „Co má tohle znamenat?“

Jiní se ale posmívali a říkali: „Jsou... opilí novým vínem!“

Skutky 2:13-23

191 Oni se jim posmívali, protože... Jak se chovali? Potáceli se jako opilí muži, jak opilí lidé, mluvili a nevěděli, co říkají, ale tomuto shromáždění kázali v jazycích, které neznali. Zatímco shromáždění je znalo, vidíte. V pořádku.

Jiní se ale posmívali... a říkali: „Jsou opilí novým vínem [Podívejte, jak se chovali], posmívali se a říkali: „Jsou... opilí novým...“

Petr však, [Sleduj hochu, ty jsi obdržel klíče!] Petr však spolu s jedenácti povstal, pozvedl svůj hlas a promluvil, [Teď si zapamatujte, to je počáteční ustanovení církve.] Muži z Judska i... všichni, kteří přebýváte v Jeruzalémě, toto ať je vám známo a vyslechněte má slova:

Jistěže tito nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je teprve třetí denní hodina. [Hostince ještě ani nebyly otevřeny.]

Ale toto je to, co bylo předpověděno ústy proroka Joele;

A stane se v posledních dnech praví Bůh, že vyleji... ze svého Ducha na veškeré tělo a vaši synové a... vaše dcery budou prorokovat; vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mívát sny.

A v těch dnech zajisté vyleji ze svého Ducha... na své služebníky i na své služebnice;... a budou prorokovat.

A ukážu zázraky nahoře na nebi a znamení dole na zemi [Nuže, to káže teď Petr, ten, který obdržel klíče] krev,... oheň,... oblaka dýmu.

Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde ten veliký a zjevný Pánův den.

A stane se, že každý kdo bude vzývat jméno Pána bude spasen.

Izraelité slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, toho muže, kterého mezi vámi Bůh prokázal divy, zázraky a znameními, které skrze něho Bůh dělal uprostřed vás, jak sami víte. [To je pokárání! On měl od Něj klíče, víte.]

Toho jste, vydaného z Božího uloženého rozhodnutí a předzvědění,... [Zde to máte. Jak On mohl být vůbec vydán? Protože Bůh předurčil, aby se to tak stalo. Vidíte, to je Boží předzvědění.]

Skutky 2:23-37

192 Za chvíli; řekni jim, aby vydrželi ještě chvíli, až dočtu ten odstavec Písma.

... kterého jste vzali... a zabili ukřížováním, skrze ruce bezbožníků.

Bůh ho ale vzkřísil a zprostil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby ho držela ve své moci.

David přece o něm říká: „Viděl jsem Pána vždycky... před sebou, neboť je mi po pravici, abych nezakolísal.

Proto se mé srdce rozveselilo a můj jazyk zajásal, nadto... i mé tělo spočine v naději.

Neboť nenecháš mou duši v pekle a svému Svatému nedáš spatřit porušení.

Oznámil jsi mi... cesty života a svou tvář mě naplníš potěšením.“

Bratři mohu vám směle říci o patriarchovi Davidovi,... že zemřel a byl pochován a jeho hrob je u nás až do... dnešního dne.

A poněvadž byl prorok a věděl, že se mu Bůh zavázal přísahou... [čím jsem právě procházel v kázání], **že z plodu jeho beder pozdvihne Krista podle těla a posadí ho na jeho trůn;** [právě tím jsem procházel v kázání. A Petr právě kázal tuto věc.]

Viděl to předem [Prorok to viděl předem] **a mluvil o Kristově vzkříšení, že jeho duše nebyla zanechána v pekle a že jeho tělo nespatrilo porušení.**

Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.

Když byl tedy Boží pravicí vyvýšen... přijal od Otce zaslíbení Ducha Svatého a... vylil to, co nyní vidíte a slyšíte.

David přece nevystoupil do... nebe, [on byl prorokem]... **ale sám říká: „PÁN řekl mémú Pánu: sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.“**

Ať tedy ví [poslouchejte to] **s jistotou celý dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy... ukřižovali.** [To by mělo tuto záležitost vyřešit. Je to tak?]

A když to slyšeli byli zasaženi v srdci [tito hříšníci] a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratři?“

193 V pořádku, zde to máme. Co on obdržel? Ty klíče! Klíč od království! Kde je to království? Ono je uprostřed vás. Souhlasí to? Duch Svätý je královstvím Božím; my to víme. My jsme se narodili do toho království, jako jeho poddaní a delegáti. Pohledte, on má tyto klíče u svého boku. „Co chceš pomoci nich udělat?“ Je to první příležitost, kdy on otevírá tyto dveře.

Matouš 16:19

194 Nuže, kazatel byl poprvé tázán; ten, který měl klíče. Věřím, že kdyby řekl: „Postavte se na hlavu,“ bylo by to příliš formální: „Cokoli svázete na zemi, já svážu v nebi.“

Skutky 2:37-39

195 V pořádku: „Cokoliv řekneš, já budu říkat právě totéž. Ty máš klíče.“ V pořádku, on vkládá klíč do těch dveří.

Co děláte?... Muži, bratři, co máme dělat?

*A když to uslyšeli, byli zasaženi v srdci a žasli...
Muži a bratři...*

... Petr jim tedy řekl: „Dělejte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jméno Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.“

To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem a všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh. [Tím je to vyřešeno jednou pro vždy! Žádná osoba nikdy nemohla tuto věc popřít.]

196 Přišla Katolická církev a místo ponoření, kropili. Místo užívání Ježíšova jména vzali: „Otce, Syna a Ducha Svatého.“ Tohle nebylo nikdy vyučováno v Bibli.

Skutky 2:38, 39 Skutky 19:2-6

197 Každá osoba od této doby byla křtěna ponořením ve jméno Ježíše Krista. Někteří již byli ponořeni Janem Křtitelem, který pokřtil Ježíše a Pavel jim řekl, že nemohou přijmout tímto způsobem Ducha Svatého; oni se museli vrátit a být znovu pokřtěni v Ježíšově jménu předtím, než mohli obdržet Ducha Svatého. Kolik z vás zná Písma? Skutky 19. kapitola. Zde to máte; protože království Boží bylo zapečetěno proti jakýmkoliv jiným způsobům skrze přísahu Ježíše Krista, že to bude mít úřední platnost v nebi:

... „Dělejte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů... a přijmete dar Ducha Svatého.

To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem... i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh. [Amen.]

Modleme se:

Žalm 42:1

198 Otče, Bože, dnes večer, minulo devatenáct století a několik let, a přesto upřímnost a morální poctivost lidských srdcí stále volají po Bohu jako děti, které pláčou po mateřském mléku. My Tě milujeme, Pane; nemůžeme žít bez Tebe. Jak David řekl: „Má duše žízní po Tobě, jako když jelen rve po tekoucích vodách.“ On to musel mít, jinak by zemřel.

199 A Otče, my jsme důkladně pročesali tato Písma tam a zpět, ne

abychom byli odlišní (od jiných), ale sledujeme ty semináře a ty studenty teologie dnes, kteří kážou podle lidských přikázání a ne podle přikázání Božích. A proto, Pane, nechceme těmito muži pohrdat, ale pohrdáme těmito věcmi, které oni učí. A proto, Pane, prosíme, aby se stali našimi bratry. Prosíme, abys jim odpustil jejich bludy, prosíme, aby mohli přijít k Písmu, číst ho, ne způsobem, jak jsou vyučováni v semináři, ale způsobem, jak bylo napsáno Bohem.

Skutky 2:38

²⁰⁰ Modlíme se teď, Bože, aby tito kandidáti přicházející dnes večer ke křtu... A náš statečný pastor se postaví za tuto kazatelnu zde, aby kázal Evangelium, to samé Evangelium a pak je uvedl do baptisteria, aby byli pohřbeni. Dej, Pane, každému jednomu z nich přijmout Ducha Svatého, protože Ty jsi dal toto zaslíbení: „Přijmete Ducha Svatého.“ Ať Duch Boží očekává na hladině této vody, aby přijal dnes večer tyto kandidáty, protože my je svěřujeme do Tvých rukou ve jménu Ježíše Krista. Amen.

